

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
CIVILINIO KODEKSO 2.18, 2.19, 3.3, 3.16, 3.140, 3.141, 3.143, 3.146, 3.147, 3.150, 3.155
STRAIPSNIŲ, KODEKSO TREČIOSIOS KNYGOS VI DALIES XV SKYRIAUS IR 5.13,
6.588, 6.590, 6.744 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO
ĮSTATYMAS**

2017 m. d. Nr.
Vilnius

1 straipsnis. 2.18 straipsnio pakeitimas

Pripažinti netekusiu galios 2.18 straipsnio 9 punktą.

2 straipsnis. 2.19 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 2.19 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„2.19 straipsnis. Civilinės būklės aktų registravimo tvarka

Civilinės būklės aktai registruojami civilinės būklės aktų registravimą reglamentuojančio įstatymo nustatyta tvarka.“

3 straipsnis. 3.3 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 3.3 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Šeimos santykių teisinis reglamentavimas Lietuvos Respublikoje grindžiamas monogamijos, santuokos, partnerystės savanoriškumo, sutuoktinių, partnerių tarpusavio lygiateisiškumo, prioritetinės vaikų teisių ir interesų apsaugos ir gynimo, vaikų auklėjimo šeimoje, motinystės visokeriopos apsaugos principais bei kitais civilinių santykių teisinio reglamentavimo principais.“

4 straipsnis. 3.16 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 3.16 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„3.16 straipsnis. Draudimas pažeisti monogamijos principą

Sudaręs santuoką ir jos įstatymų nustatyta tvarka nenutraukęs, taip pat partnerystėje pagal šio kodekso trečiosios knygos XV skyriaus nuostatas esantis asmuo negali sudaryti santuokos ar pradėti partnerystės su kitu asmeniu.“

5 straipsnis. 3.140 straipsnio pakeitimas

Papildyti 3.140 straipsnį 6 dalimi:

„6. Jei vaiką pagimdė partnerystėje esanti motina, vaiko kilmė iš tėvo nustatoma *mutatis mutandis* taikant šio straipsnio nuostatas.“

6 straipsnis. 3.141 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 3.141 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Jei vaiką pagimdė motina, kuri yra susituokusi ar partnerystėje, arba kai vaikas gimė nepraėjus trims šimtams dienų po santuokos ar partnerystės pasibaigimo, tėvystė gali būti pripažinta pareiškimu, jei yra nuginčyta vaiko motinos esančio ar buvusio sutuoktinio ar partnerio tėvystė.“

7 straipsnis. 3.143 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 3.143 straipsnio 3 dalį ir ją išdėstyti taip:

„3. Jeigu vaiko motina, iki vaikui gimstant, sudarė santuoką ar pasirašė ir notarine tvarka patvirtino bendrą pareiškimą dėl partnerystės, pagal kurį duomenys įrašyti Lietuvos Respublikos

gyventojų registre, su vyru, kuris padavė pareiškimą dėl tėvystės pripažinimo, ar su kitu vyru, gimusio vaiko tėvystės, remiantis šiuo pareiškimu dėl tėvystės pripažinimo, patvirtinti negalima.“

8 straipsnis. 3.146 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 3.146 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„3.146 straipsnis. Tėvystės nustatymo sąlygos

1. Jei vaikas gimė nesusituokusiai ar partnerystėje nesančiai motinai ir tėvystė nepripažinta, tėvystę gali nustatyti teismas.

2. Jei vaikas gimė susituokusiai ar partnerystėje esančiai motinai arba jo kilmė iš tėvo yra patvirtinta pareiškimu dėl tėvystės pripažinimo, tėvystės nustatymas galimas tik nuginčijus duomenis gimimo įrašė apie tėvą.

3. Mirusio asmens tėvystę galima nustatyti tik tuo atveju, jei jis yra susilaukęs palikuonių.“

9 straipsnis. 3.147 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 3.147 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Jei vaikas gimė nesusituokusiai ar partnerystėje nesančiai motinai ar nuginčyti vaiko gimimo įrašė duomenys apie tėvą, ieškinį dėl tėvystės nustatymo gali pareikšti vyras, laikantis save vaiko tėvu. Atsakovai pagal tokį ieškinį yra vaikas ir jo motina.“

10 straipsnis. 3.150 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 3.150 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Nuginčyti tėvystę, kai vaikas gimė susituokusiems ar partnerystėje esantiems tėvams arba nepraėjus daugiau kaip trims šimtams dienų po santuokos ar partnerystės pabaigos, galima tik įrodžius, kad asmuo negali būti vaiko tėvas.“

11 straipsnis. 3.155 straipsnio pakeitimas

Papildyti 3.155 straipsnį 3 dalimi:

„3. Jeigu partneris, gyvenantis partnerystėje, tik vienas yra vaiko tėvas ar motina, tai kitas partneris taip pat turi šiame skirsnyje numatytas teises ir pareigas to vaiko atžvilgiu.“

12 straipsnis. Kodekso trečiosios knygos VI dalies XV skyriaus pakeitimas

Pakeisti Kodekso trečiosios knygos VI dalies XV skyrių ir jį išdėstyti taip:

„XV SKYRIUS

BENDRAS GYVENIMAS NEĮREGISTRAVUS SANTUOKOS (PARTNERYSTĖ)

3.229 straipsnis. Partnerystė ir jos teisinės pasekmės

1. Partnerystė yra dviejų asmenų (partnerių) bendras gyvenimas kuriant šeiminius santykius neįregistravus santuokos, kuris grindžiamas pastoviais emocinio prieraišumo, tarpusavio supratimo, atsakomybės, pagarbos, bendro vaikų auklėjimo ir (ar) panašiais ryšiais bei savanorišku apsisprendimu prisiimti tam tikras teises ir pareigas. Partneriai turi būti sulaukę pilnametystės, nesiejami šio kodekso 3.17 straipsnyje nurodytų giminystės ryšių, nesudarę santuokos tarpusavyje ar su kitais asmenimis, taip pat negali būti kitų asmenų partneriais.

2. Ribotai veiksnus šioje srityje asmuo negali pradėti partnerystės be rūpintojo rašytinio sutikimo. Jeigu rūpintojas sutikimo neduoda, ribotai veiksnus šioje srityje asmens prašymu leidimą pradėti partnerystę gali duoti teismas. Asmuo, įsiteisėjusiu teismo sprendimu pripažintas neveiksniu šioje srityje, negali pradėti partnerystės.

3. Partneriai privalo būti vienas kitam lojalūs ir vienas kitą gerbti, taip pat vienas kitą remti moraliai ir materialiai ir, atsižvelgiant į kiekvieno jų galimybes, prisidėti prie bendrų šeiminio gyvenimo ar kito partnerio poreikių tenkinimo.

4. Partneryste laikoma ir ji sukelia šiame skyriuje nurodytas teises pasekmes, jeigu Lietuvos Respublikos gyventojų registre yra įrašyti duomenys pagal abiejų partnerių pasirašytą ir

notarine tvarka patvirtintą bendrą pareiškimą dėl partnerystės. Šiuos duomenis Lietuvos Respublikos gyventojų registrui per 3 darbo dienas po šio pareiškimo patvirtinimo pateikia notaras.

5. Kituose teisės aktuose vartojami žodžiai „sugyventinis“, „sugyventinis (partneris)“ atitinkamai tolygūs šiame skyriuje vartojamam žodžiui „partneris“.

3.229¹ straipsnis. Partnerystės pabaiga

1. Partnerystė pasibaigia:

- 1) kai partneriai sudaro santuoką;
- 2) kai partneriai nutraukia bendrą gyvenimą (partnerystę) bendru sutarimu;
- 3) kai vienas iš partnerių nutraukia bendrą gyvenimą (partnerystę);
- 4) kai vienas iš partnerių miršta arba įsiteisėjusiu teismo sprendimu yra paskelbtas mirusiu ar pripažintas nežinia kur esančiu.

2. Šio straipsnio 1 dalies 2 punkte ir (ar) 3 punkte nurodytu atveju partnerystės pabaigos faktas gali būti panaudotas prieš trečiuosius asmenis, tik jei Lietuvos Respublikos gyventojų registre yra įrašomi duomenys pagal notarinę tvarką patvirtintą bendrą abiejų partnerių ar vieno iš partnerių vienašalį pareiškimą dėl partnerystės pabaigos. Šiuos duomenis Lietuvos Respublikos gyventojų registrui per 3 darbo dienas po šio pareiškimo patvirtinimo pateikia notaras.

3. Partnerystė pripažįstama negaliojančia, jeigu buvo pažeistos šio kodekso 3.229 straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatytos sąlygos.

4. Partnerystę negaliojančia gali pripažinti teismas. Teismui patvirtinus bent vienos iš sąlygų, dėl kurių partnerystė jos pradžios momentu buvo negalima, buvimo faktą, partnerystė negaliojančia pripažįstama nuo jos pradžios momento. Į teismą su ieškiniu dėl partnerystės pripažinimo negaliojančia turi teisę kreiptis partneris, prokuroras ar bet kuris kitas asmuo, kurio teisės ir teisėtus interesus partnerystė pažeidė. Teismas per 3 darbo dienas po teismo sprendimo, kuriuo partnerystė pripažinta negaliojančia, įsiteisėjimo pateikia duomenis apie partnerystės pripažinimą negaliojančia Lietuvos Respublikos gyventojų registrui.

3.230 straipsnis. Bendroji dalinė partnerių nuosavybė

1. Turtas, partnerystės laikotarpiu įgytas abiejų partnerių ar vieno jų vardu, laikomas bendrąja daline partnerių nuosavybe, išskyrus šio kodekso 3.233 straipsnyje nurodytą turtą. Preziumuojama, kad partnerių bendrosios dalinės nuosavybės dalys yra lygios, kol nėra įrodyta kitaip. Partnerių bendroji dalinė nuosavybė valdoma, naudojama ir ja disponuojama *mutatis mutandis* taikant šio kodekso ketvirtosios knygos V skyriaus ketvirtojo skirsnio normas tiek, kiek šiame skyriuje nenustatyta kitaip.

2. Partnerystėje esantys partneriai turi teisę notarine tvarka sudaryti sutartį, kurioje jie nustato savo turtines teises ir pareigas partnerystės metu, taip pat partnerystei pasibaigus. Tokia sutartis ir jos pakeitimai turi būti įregistruoti Vedybų sutarčių registre šio registro nuostatų nustatyta tvarka. Šiai sutarčiai *mutatis mutandis* taikomos šio kodekso 3.101–3.108 straipsnių nuostatos. Jei tokioje sutartyje nėra nustatyta kitaip arba tokia sutartis nėra sudaryta, partnerių turtui, nurodytam šio straipsnio 1 dalyje, taikomas šio kodekso 3.231 straipsnyje nustatytas teisinis režimas.

3.231 straipsnis. Partnerių turto, kuris yra bendroji dalinė jų nuosavybė, teisinis režimas

1. Turtu, kuris yra bendroji dalinė partnerių nuosavybė, partneriai naudojami, jį valdo ir juo disponuoja bendru sutarimu. Preziumuojama, kad vienam partneriui sudarant sandorį yra gautas kito partnerio sutikimas, išskyrus atvejus, kai sandoriui sudaryti reikalingas rašytinis kito partnerio sutikimas.

2. Partneris be kito partnerio rašytinio sutikimo neturi teisės parduoti, dovanoti ar kitokiu būdu perleisti, išnuomoti, įkeisti ar kitaip suvaržyti teisių į turtą, nurodytą šio kodekso 3.234 straipsnyje.

3. Sandorius dėl nekilnojamojo daikto, kuris yra bendroji dalinė partnerių nuosavybė, ar daiktinių teisių į jį disponavimo ar jų suvaržymo, taip pat sandorius dėl bendros įmonės perleidimo

ar teisių į ją suvaržymo ir vertybinių popierių, kurie yra bendroji dalinė partnerių nuosavybė, perleidimo ar teisių į juos suvaržymo gali sudaryti tik abu partneriai, išskyrus tuos atvejus, kai vienas iš partnerių turi kito partnerio išduotą įgaliojimą tokį sandorį sudaryti.

4. Šio straipsnio 1–3 dalys netaikomos, jeigu partneris negali duoti tokio sutikimo dėl savo neveiksmumo ar riboto veiksmumo tam tikroje srityje arba jo sutikimo neįmanoma gauti dėl kitokių svarbių priežasčių. Tokiu atveju leidimą sudaryti sandorį kito partnerio prašymu gali duoti teismas.

5. Jeigu sandoris yra sudarytas be kito partnerio sutikimo, tai sutikimo sudaryti sandorį nedavęs partneris gali tokį sandorį patvirtinti per vieną mėnesį nuo tos dienos, kai sužinojo apie sandorį. Iki sandorio patvirtinimo momento kita šalis gali sandorio atsisakyti. Jeigu per vieną mėnesį partneris sandorio nepatvirtina, pripažįstama, kad sandoris yra sudarytas be kito partnerio sutikimo. Jeigu kita sandorio šalis žinojo, kad asmuo, su kuriuo jis sudaro sandorį, yra kito asmens partneris, tai sandorio jis gali atsisakyti tik tuo atveju, jeigu partneris melagingai pareiškė, kad kito partnerio sutikimas sudaryti sandorį yra.

6. Sandoriai, kurie buvo sudaryti pažeidžiant šiame straipsnyje nustatytas taisykles, pagal sutikimo nedavusio partnerio ieškinį gali būti pripažinti negaliojančiais per vienus metus nuo tos dienos, kai partneris sužinojo ar turėjo sužinoti apie sandorio sudarymą, išskyrus atvejus, kai trečiasis asmuo, kuriam turtas perleistas, įkeistas ar išnuomotas, buvo sąžiningas.

7. Partnerių tarpusavio santykiuose netaikomas šio kodekso 4.79 straipsnis.

8. Partnerių civilinė atsakomybė pagal turtines prievoles nustatoma *mutatis mutandis* taikant šio kodekso 3.109–3.115 straipsnių nuostatas.

3.232 straipsnis. Turto, kuris yra bendroji dalinė partnerių nuosavybė, padalijimas

1. Visas turtas, pagal šio kodekso 3.230 straipsnio 1 dalį laikomas bendrąja daline partnerių nuosavybe, gali būti padalytas partneriams jų susitarimu arba teismo sprendimu pagal šio straipsnio nuostatas vieno partnerio ar jų kreditorių reikalavimu tiek partneriams esant partnerystėje, tiek pasibaigus jų partnerystei.

2. Teismo sprendimu dalijant turtą, kuris yra bendroji dalinė partnerių nuosavybė, teismas pirmiausia nustato bendrąja daline nuosavybe esantį partnerių turtą ir vieno ir kito partnerio asmeninį turtą. Sudarant partnerių turto balansą *mutatis mutandis* taikomos šio kodekso 3.118 straipsnio nuostatos.

3. Jeigu, sudarius partnerių turto balansą, paaiškėja, kad liko bendrąja daline nuosavybe esančio partnerių turto, šis turtas padalijamas partneriams lygiomis dalimis, išskyrus šiame straipsnyje nustatytas išimtis. Nustatant nedalytiną turtą, *mutatis mutandis* taikomos šio kodekso 3.120 straipsnio nuostatos.

4. Turtas padalijamas natūra, atsižvelgiant į jo vertę ir abiejų partnerių bendro turto dalis, jeigu galima taip padalyti. Jeigu natūra abiem partneriams turto padalyti negalima, turtas natūra priteisiamas vienam partneriui, kartu jį įpareigojant kompensuoti kitam partneriui jo dalį pinigais. Parenkant turto padalijimo būdą ir padalijant turtą natūra, atsižvelgiama į nepilnamečių vaikų interesus, vieno partnerio sveikatos būklę ar turtinę padėtį ir kitas svarbias aplinkybes.

5. Teismas turi teisę nesilaikyti lygių dalių principo, jeigu, atsižvelgiant į partnerių nepilnamečių vaikų interesus, vieno partnerio sveikatos būklę ar jo turtinę padėtį ir kitas svarbias aplinkybes, būtų teisinga ir protinga vienam partneriui priteisti didesnę turto dalį.

6. Teisme dalijant turtą, kuris yra bendroji dalinė partnerių nuosavybė, *mutatis mutandis* taikomos šio kodekso 3.126 straipsnyje nustatytos kreditorių teisių garantijos.

7. Reikalavimams dėl turto, kuris yra bendroji dalinė partnerių nuosavybė, išskyrus nekilnojamuosius daiktus, padalijimo taikomas penkerių metų ieškinio senaties terminas, skaičiuojamas nuo partnerystės pabaigos momento.

8. Teismas, priimdamas sprendimą dėl turto, kuris yra bendroji dalinė partnerių nuosavybė, padalijimo pasibaigus partnerystei, gali priteisti išlaikymą buvusiam partneriui, kuriam toks išlaikymas reikalingas, jeigu jis to reikalauja ir jeigu išlaikymo klausimai neišspręsti šio kodekso 3.230 straipsnio 2 dalyje nurodytoje partnerių sudarytoje sutartyje. Jeigu teismas nesprenė dėl partnerių bendrosios dalinės nuosavybės padalijimo, partneris, kuriam reikalingas išlaikymas, per

tris mėnesius nuo partnerystės pabaigos gali kreiptis į teismą su prašymu, kad teismas jam priteistų išlaikymą iš buvusio partnerio. Priteisiant išlaikymą buvusiam partneriui *mutatis mutandis* taikomas šio kodekso 3.72 straipsnis.

3.233 straipsnis. Asmeninė partnerių nuosavybė

Nustatant asmeninę partnerių nuosavybę, *mutatis mutandis* taikomos šio kodekso 3.89 straipsnio nuostatos.

3.234 straipsnis. Partnerių bendram šeiminiam gyvenimui naudojamas turtas, jo teisinis režimas ir šio režimo pabaiga

1. Turtas pripažįstamas partnerių bendram šeiminiam gyvenimui naudojamu turtu *mutatis mutandis* taikant šio kodekso 3.84 straipsnio 1–3 dalių nuostatas. Nurodytas turtas įgyja partnerių bendram šeiminiam gyvenimui naudojamo turto teisinį statusą nuo duomenų pagal abiejų partnerių pasirašytą ir notarine tvarka patvirtintą bendrą pareiškimą dėl partnerystės įrašymo Lietuvos Respublikos gyventojų registre dienos, tačiau partneriai šį faktą prieš trečiuosius asmenis gali panaudoti tik tuo atveju, jeigu nekilnojamas daiktas yra įregistruotas viešame registre kaip partnerių bendram šeiminiam gyvenimui naudojamas turtas.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyto turto teisinis režimas ir šio režimo pabaiga nustatoma *mutatis mutandis* taikant šio kodekso 3.85–3.86 straipsnių nuostatas.

3.235 straipsnis. Teisės naudotis gyvenamąja patalpa išlikimas

1. Teismas, atsižvelgdamas į bendro gyvenimo trukmę, partnerių nepilnamečių vaikų interesus, partnerių amžių, sveikatą, turtinę padėtį ir kitas svarbias aplinkybes, turi teisę palikti naudotis nuomojama gyvenamąja patalpa tam partneriui, kuriam ta gyvenamoji patalpa reikalingesnė.

2. Teismas, atsižvelgdamas į bylos aplinkybes, gali įpareigoti partnerį, kuriam palikta teisė naudotis nuomojama gyvenamąja patalpa, išmokėti kitam partneriui piniginę kompensaciją, susijusią su kitos gyvenamosios patalpos ieškojimo ir persikėlimo išlaidomis.“

13 straipsnis. 5.13 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 5.13 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„5.13 straipsnis. Sutuoktinių ir partnerių paveldėjimo teisė

Palikėją pergyvenęs sutuoktinis paveldi pagal įstatymą arba su pirmos ar antros eilės įpėdiniais (jeigu jų yra). Su pirmos eilės įpėdiniais jis paveldi vieną ketvirtadalį palikimo, jeigu įpėdinių ne daugiau kaip trys, neįskaitant sutuoktinio. Jeigu įpėdinių daugiau kaip trys, sutuoktinis paveldi lygiomis dalimis su kitais įpėdiniais. Jeigu sutuoktinis paveldi su antros eilės įpėdiniais, jam priklauso pusė palikimo. Nesant pirmos ir antros eilės įpėdinių, sutuoktinis paveldi visą palikimą. Pagal šio straipsnio nuostatas palikimą paveldi ir palikėją pergyvenęs partneris, jeigu partnerio mirties dieną partneriai buvo partnerystėje.“

14 straipsnis. 6.588 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 6.588 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Nuomininko šeimos nariai yra kartu gyvenantys sutuoktinis ar partneris, jų nepilnamečiai vaikai, nuomininko ir jo sutuoktinio ar partnerio tėvai.“

2. Pakeisti 6.588 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Pilnamečiai vaikai, jų sutuoktiniai ar partneriai ir nuomininko vaikaičiai priskiriami prie šeimos narių, jei jie su nuomininku turi bendrą ūkį.“

3. Pakeisti 6.588 straipsnio 5 dalį ir ją išdėstyti taip:

„5. Tėvai, pilnamečiai vaikai ir jų sutuoktiniai ar partneriai, apsigyvendami nuomojamoje patalpoje, įgyja šeimos narių teises, jei jie su nuomininku turi bendrą ūkį ir jei nuomininkas bei jo šeimos nariai su tuo sutinka.“

15 straipsnis. 6.590 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 6.590 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Valstybės ar savivaldybės gyvenamosios patalpos nuomininkas ar pilnamečiai jo šeimos nariai kitų pilnamečių šeimos narių sutikimu nuomojamoje gyvenamojoje patalpoje turi teisę apgyvendinti sutuoktinį ar partnerį, vaikus, savo ir sutuoktinio ar partnerio tėvus. Nepilnamečiams vaikams apgyvendinti pas jų tėvus šio sutikimo nereikia. Įmonių, įstaigų, organizacijų ir fizinių asmenų gyvenamųjų patalpų, išnuomojamų komercinėmis sąlygomis, nuomininkas apgyvendinti šioje dalyje nurodytus asmenis turi teisę tik nuomotojo leidimu. Tokio leidimo nereikia apgyvendinti nuomininko ar jo šeimos nario sutuoktiniui ar partneriui ir nepilnamečiams jų vaikams. Gyvenamosios patalpos nuomos sutartyje gali būti numatomos ir kitos šeimos narių apgyvendinimo sąlygos.“

16 straipsnis. 6.744 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 6.744 straipsnio 3 dalį ir ją išdėstyti taip:

„3. Jeigu pilnametis pacientas negali būti laikomas sugebančiu protingai vertinti savo interesus ir jeigu jam nenustatyta nei rūpyba, nei globa, visos asmens priežiūros paslaugų teikėjo pareigos pacientui vykdomos asmeniui, kurį pacientas yra raštu įgaliojęs veikti savo vardu. Jeigu tokio įgaliojimo asmens nėra arba jeigu įgaliojimas asmuo nesiėmė būtinų veiksmų, pareigos turi būti vykdomos paciento sutuoktiniui ar partneriui, išskyrus atvejus, kai jie to atsisako, o jei sutuoktinio ar partnerio nėra, pareigos vykdomos paciento tėvui arba vaikui, išskyrus atvejus, kai šie atsisako.“

17 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas ir įgyvendinimas

1. Šis įstatymas, išskyrus šio straipsnio 2 dalį, įsigalioja 2018 m. sausio 1 d.
2. Lietuvos Respublikos Vyriausybė iki 2017 m. gruodžio 31 d. priima šio įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas

Teikia

Seimo nariai:

Viktorija Čmilytė-Nielsen
 Aušrinė Armonaitė
 Simonas Gentvilas
 Dovilė Šakalienė
 Algirdas Sysas
 Arūnas Gelūnas
 Gintaras Steponavičius
 Aušra Maldeikienė
 Eugenijus Gentvilas
 Julius Sabatauskas